

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

judecând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului Gurău Corneliu, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 06 martie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

Gurău Corneliu XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 10.07.2013 – 06.03.2018;*
2. *Instanța de apel: 18.04.2018 – 27.06.2018;*
3. *Instanța de recurs: 11.09.2018 – 12.02.2019.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 06 martie 2018, Gurău Corneliu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal (în redacția Legii penale nr. 985 din 18.04.2002, publicat la 14.04.2009) la 2 (doi) ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în organele afacerilor interne pe un termen de 4 (patru) ani.

Termenul executării pedepsei de către Gurău Corneliu XXXXX, calculându-se din momentul reținerii.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat, că Gurău Corneliu, deținând funcția de inspector superior pentru cazuri excepționale al Direcției poliției criminale a DGSO DP a RM în baza ordinului MAI nr. 15EF din 29.01.2010, fiind astfel persoană cu funcție de răspundere și persoană publică, conform art. 123 alin.(1) și (2) din Codul penal, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin Legea nr. 416-XII din 18.12.1990 cu privire la poliție, Codul de procedură penală al Republicii Moldova, Regulile de aplicare a mijloacelor speciale de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne, aprobate prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr.1275 din

15.02.93, pct.2 al Statutului disciplinar al organelor afacerilor interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.2 din 04.02.1996 și fișa postului, care-l obligau să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime, să prevină și curme crimele și alte infracțiuni, să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, onoarei, demnității cetățenilor și să contribuie activ la menținerea prestigiului colaboratorului organelor afacerilor interne și a demnității cetățenilor, -

Gurău Corneliu, la 23.07.2010, aproximativ ora 22:30, împreună cu prietenul său, Rusu Ion, profitând de faptul că este responsabil de domeniul de activitate al poliției criminale a CER Călărași, folosindu-se de situația sa de serviciu, implicându-se în scopul întoarcerii unei datorii în sumă de 4200 dolari SUA în favoarea tatălui prietenului său, Rusu Ion, din partea Alionei Simionov, ca urmare a încheierii unui contract de împrumut din 13.07.2010, s-au deplasat împreună la domiciliul ultimei din s. XXXXX, unde locuia temporar la soacra sa, Malai Tamara, au intrat în ograda acestora, unde, cu intenție, Gurău Corneliu, aplicând constrângerea psihică față de Simionov Aliona, a solicitat restituirea presupusei datorii.

În continuarea realizării intenției sale criminale, tot el, la data de 24.07.2010 pe la orele 14⁰⁰, împreună și de comun acord cu prietenul său, Rusu Ion, s-a deplasat la CPR Călărași și, folosindu-se de ocazie că este responsabil de domeniul de activitate al poliției criminale a CPR Călărași, a antrenat inspectorii Secției Poliției Criminale a CPR Călărași, Zagorodnîi Mihail și Trifan Andrei, în scopul facilitării întoarcerii unei datorii în sumă de 4200 dolari SUA în favoarea prietenului său Rusu Ion, știind cu certitudine că cazul dat constituie un litigiu civil ce urmează a fi soluționat de către instanța de judecată și nu este de competența organelor de poliție, precum și fără a avea spre examinare o plângere de la Rusu Ion Dumitru în acest sens, s-au deplasat împreună cu prietenul său Rusu Ion și inspectorii Secției Poliției Criminale a CPR Călărași, Trifan Andrei și Zagorodnîi Mihail, la locuința Alionei Simionov, situată în s. XXXXX, unde au obligat-o forțat pe Simionov Aliona și concubinul acesteia Malai Mihai să meargă cu ei la CPR Călărași, pentru a o determina pe aceasta forțat să întoarcă presupusa datorie.

Tot el, la 24.07.2010 pe la orele 15⁰⁰, fiind însoțit de inspectorii Secției Poliției Criminale a CPR Călărași, Andrei Trifan și Zagorodnîi Mihail, în același scop al facilitării întoarcerii unei datorii în sumă de 4200 dolari SUA tatălui prietenului său Rusu Ion Dumitru, fără a-i fi înmănată Alionei Simonov o citație de a se prezenta în modul prevăzut de lege la CPR Călărași, au obligat-o forțat pe ultima și concubinul ei Malai Mihai să meargă cu ei la CPR Călărași în scopul influențării și determinării acesteia să achite presupusa datorie în sumă de 4200 dolari SUA în favoarea lui Rusu Ion Dumitru.

În continuarea realizării intenției sale infracționale, împreună cu inspectorul SPC a CPR Călărași, Zagorodnîi Mihail, inspectorul superior pentru cazuri excepționale al Direcției poliției criminale a DGSO DP a RM, Corneliu Gurău și Rusu Ion, au dus-o pe Simionov Aliona în biroul de serviciu a acestuia din incinta CPR Călărași, unde pe parcursul a 3 ore Corneliu Gurău intenționat aplicând constrângerea psihică față de aceasta, amenințând-o cu privarea de libertate în izolatorul de detenție provizorie al CPR Călărași, au determinat-o să restituie suma de 1500 dolari SUA, fiind consemnată în acest sens o recipisă de către Simionov Aliona, fiindu-i cauzat în rezultatul acțiunilor abuzive a persoanelor cu funcție de răspundere o daună considerabilă.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 328 alin. (1) Cod penal (în redacția Legii penale nr. 985 din 18.04.2002, publicat la 14.04.2009) - *săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor*, ținând cont de faptul că, fapta prejudiciabilă a fost comisă de către Gurău Corneliu în perioada 23 - 24 iulie 2010, pe când infracțiunea prevăzută la art. 166/1 alin. (2) lit. c) și e) din Codul penal al Republicii Moldova, în baza căruia a fost pus sub învinuire inculpatul, a fost introdusă în Codul penal prin Legea nr. 252 din 08.11.12, în vigoare din 21 decembrie 2012.

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Gurău Corneliu să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat următoarele argumente:

– probele examinate în instanța de judecată nu demonstrează vinovăția inculpatului în cele incriminate, menționând că, este înaintată învinuirea în comiterea suferinței fizice, iar de facto, fiind descrisă aplicarea constrângerii psihice și instanța de judecată, în acest context, putea să judece cauza și să se pronunțe doar în partea constatării provocării suferințelor fizice. Însă părțile vătămate nu comunică instanței de judecată aplicarea față de sine a forței fizice de către inculpatul Gurău Corneliu. În așa o situație, instanța de judecată nu poate depăși atribuțiile sale și să interpreteze legea extensiv defavorabil inculpatului, or, potrivit textului legii urma să fie constatat cauzarea unui prejudiciu considerabil părții vătămate;

– lipsește temeiul real - fapta prejudiciabilă săvârșită și, respectiv, temeiul juridic (componenta infracțiunii, stipulată de legea penală) de tragere a inculpatului la răspundere penală pentru infracțiunile incriminate (art. 51 alin. 1 CPRM);

– potrivit textului legii urma să fie constatat cauzarea unui prejudiciu considerabil părții vătămate, și în acest context, partea apărării a evidențiat poziția părții vătămate Malai Mihail, care a declarat că nu i-a fost cauzat nici un prejudiciu material și moral, cât și poziția părții vătămate Simionov Aliona, care la fel a declarat că nu i-a fost cauzat prejudiciu moral, pretinzând doar suma de 1 500 dolari SUA de la Gurău Corneliu, bani care a recunoscut că i-a transmis lui Rusu Ion în mână. La fel, fiind menționat că, la urmărirea penală Simionov Aliona nu a declarat despre cauzarea acestui prejudiciu, nu a solicitat restituirea banilor și nici în învinuirea formulată de acuzare nu este incriminat cauzarea prejudiciului material în mărime de 1 500 dolari SUA;

– în sentința pronunțată, însă, instanța de judecată nemotivat a constatat existența prejudiciului considerabil cauzat, or nu s-a determinat caracterul prejudiciului considerabil cauzat (material, fizic sau moral) prin prisma învinuirii formulate în rechizitoriu, fiind incriminată doar constrângerea fizică, nici părțile vătămate nu au declarat cert cauzarea prejudiciului considerabil, pretinzând la faptul că i-a fost cauzat doar prejudiciu material. Respectiv, chestiunea dată nici nu a fost obiectul cercetării judecătorești;

– în opinia apărării, condamnarea în baza art. 328 alin. (1) Cod penal este ilegală, și anume reieșind din faptul că la 26.03.2013 pe cauza penală dată a fost emisă

ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală a învinuiților Zagorodnii Mihail și Trifan Andrei, pe motiv că fapta acestora nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, or, acțiunile acestora au fost constatate ca legale. Astfel că, acțiunile descrise în învinuire ca comise de către Gurău Corneliu în același loc, timp, atât în s. XXXXX, cât și la CPR Călărași la 23 și 24 iulie 2010, și în comun cu Zagorodnii Mihail și Trifan Andrei au fost constatate ca legale în temeiul unor hotărâri irevocabile prin neatacare. În speță, este aplicabil principiul autorității lucrului judecat și nu mai poate fi obiectul unui proces judiciar faptele asupra cărora s-a expus o instanță într-o hotărâre devenită executorie;

– la fel, apelantul a relevat că urmează a fi dată o apreciere critică faptului că acuzarea de comitere a faptelor descrise în comun acord cu Rusu Ion atât în s. XXXXX, cât și la CPR Călărași la 23 și 24 iulie 2010 este neîntemeiată și contrară legii, or Rusu Ion pe această cauză penală are doar calitatea de martor și nu există o ordonanță de disjungere din cauza penală în procedură separată în privința acțiunilor acestuia și nici un act procesual care să constate vinovăția acestuia cu soluția legală corespunzătoare;

– instanța de judecată a selectat din totalitatea evenimentelor și acțiunilor care au fost întreprinse, anume la data de 24 iulie 2010, pe cele ale lui Gurău Corneliu, considerându-le acțiuni ilegale. Or, părțile vătămate și martorii au declarat cu certitudine că atât Gurău Corneliu, cât și martorii Zagorodnii Mihail și Trifan Andrei au întreprins acțiuni similare. În special, partea vătămată Simionov Aliona a declarat că în birou la sediul Poliției Călărași a discutat cu Gurău Corneliu și Zagorodnii Mihail, care împreună i-au spus că poate fi reținută la poliție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2018 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra încadrării acțiunilor inculpatului Gurău Corneliu în baza art. 328 alin. (1) Cod penal (în redacția Legii penale nr. 985 din 18.04.2002, publicat la 14.04.2009) - *săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor*, ținând cont de faptul că, fapta prejudiciabilă a fost comisă de către Gurău Corneliu în perioada 23 - 24 iulie 2010, pe când infracțiunea prevăzută la art. 166/1 alin. (2) lit. c) și e) din Codul penal al Republicii Moldova, în baza căruia a fost pus sub învinuire inculpatul, a fost introdusă în Codul penal prin Legea nr. 252 din 08.11.12, în vigoare din 21 decembrie 2012.

În acest sens, instanța de apel, notificând elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 Cod penal și ținând cont de circumstanțele cauzei, a reținut că prima instanță corect a constatat că, prin probele cercetate în ședința de judecată se dovedește cu certitudine intenția inculpatului Gurău Corneliu, care activând în funcția de inspector superior pentru cazuri excepționale al Direcției poliției criminale a DGSO DP a RM în baza ordinului MAI nr. 15EF din 29.01.2010 a atentat la relațiile ce țin de buna organizare și desfășurare a activității autorității publice, precum și la relațiile ce țin de încrederea și societății în organele autorității publice prin faptul depășirii

atribuțiile de serviciu și anume, implicându-se în scopul întoarcerii unei datorii în sumă de 4200 dolari SUA în favoarea tatălui prietenului său, aplicând constrângerea psihică față de partea vătămată, or părțile vătămate Simionov Aliona cât și Malai Mihail au declarat că au fost amenințați că dacă nu merg se vor cățăi cu bobicul.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor Rusu Ion XXXXX, Rusu Ion XXXXX și Rusu Valentina, or acestea sunt contradictorii și contravin declarațiilor părților vătămate, care destul de amănunțit au relatat derularea faptelor.

De asemenea, instanța de apel a remarcat declarațiile martorilor, foștii inspectori ai SPC al CPR Călărași, puși sub învinuire, însă ulterior urmărirea penală în privința acestora a fost încetată, care au confirmat că în vara anului 2010 la indicația fostului șefului secției poliției criminale, C-tin Steclari s-a deplasat în s. XXXXX împreună cu curatorul lor de la Direcția Servicii Operative MAI, Gurău Corneliu și încă o persoană necunoscută la A. Simionov, pentru a soluționa un caz de împrumut a unei sume de bani.

La urmărirea penală cât și în instanță, în special martorul Zagorodnîi M., urmărind scopul de a se autoapăra, a declarat că a intervenit în soluționarea cazului dat, avînd la examinare plîngerea lui Ion Rusu. Însă, fiind ridicată și examinată fișa de evidență a înregistrării plîngerilor la CPR Călărași, s-a stabilit, că la 25.07.2010 acesta a înregistrat în cancelaria CP r. Călărași plîngerea lui Ion Rusu cu data din urmă, adică cu 23.07.2010. În cadrul examinării materialelor cauzei, acuzatorul a atras atenția instanței la faptul dat, corecția efectuată în fișa respectivă unde cifra 5 de la data de 25 a fost modificată în 3, transformând-o în data de 23. De asemenea, fiind întrebat Zagorodnîi M. cu ce ocazie i-a înmănat citație lui A. Simionov, cu statut de „pârât” și cu ce ocazie s-au implicat în examinarea unui litigiu civil examinarea căruia ține de competența instanței de judecată, el a oferit un răspuns evaziv.

În același context, instanța de apel a dat apreciere critică declarațiilor inculpatului Gurău Corneliu, care sunt prin conținutul lor contradictorii, incoerente, fiind combătute ad integrum prin suportul probator administrat, și în încercarea de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală pentru faptele comise, a recurs la varianta de a face declarațiile enunțate, pentru a deruta instanța în stabilirea adevărului pe caz.

Instanța de apel a indicat, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina acestuia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, astfel, reținând că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Iar, argumentele părții apărării sunt bazate doar pe declarațiile inculpatului, care sunt combătute ad integrum prin cumulul probator administrat și cercetat pe parcursul cercetării judecătorești, care sunt pertinente, admisibile, utile și veridice, care coroborează strâns între ele, combătând versiunea apărării.

Verificând legalitatea pedepsei aplicată inculpatului, instanța de apel a conchis că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, intensitatea și modalitatea constrângerii aplicată de inculpat, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvârșită, care va atinge scopul pedepsei penale, va restabili echitatea socială, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune, și va corecta

condamnatul, prevenind săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la data de 18 iulie 2018, este atacată, la 01 august 2018, cu recurs ordinar de avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului, care, invocând temeiurile de drept prevăzute de art.427 alin. (1) pct.6) - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și pct.8) Cod de procedură penală – nu sunt întrunite elementele infracțiunii*, solicită casarea acesteia, precum și a sentinței primei instanțe, rejudecare cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Gurău Corneliu să fie achitat, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputată.

În motivare partea apărării invocă aceleași argumente ca și în cererea de apel, considerând că, instanța de apel la motivarea soluției doar a menționat că este neîntemeiat apelul, deoarece se bazează exclusiv pe declarațiile inculpatului și că declarațiile martorilor Rusu sunt contradictorii în raport cu cele relatate de părțile vătămate. Concluzia dată este în contradicție cu principiul neagravării situației în propriul apel, or partea acuzării nu a contestat sentința.

Totodată, partea apărării menționează că, toate argumentele din cererea de apel, inclusiv și cele ce țin de erorile procesuale și interpretare eronată a legii, au fost ignorate, iar potrivit practicii judiciare naționale și internaționale acest fapt se califică ca nesoluționarea fondului și încălcarea dreptului la un proces echitabil, or, partea ce invocă argumentele ignorate nu se poate prezenta replici sau argumente în susținerea poziției sale.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total decizia atacată și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) al aceleiași norme, prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel, sunt: dacă fapta reținută ori imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele au fost apreciate corect de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost

individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

În acest sens este relevantă și practica judiciară constantă „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, care stipulează că: „...în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului”.

Prin urmare, decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 93 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, și în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză, etc.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Analizând decizia recurată, Colegiul lărgit conchide că, instanța de apel a ignorat prevederile indicate supra, or, descriind fapta, a indicat locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, a considerat că, prima instanță corect a încadrat acțiunile inculpatului Gurău Corneliu în baza art. 328 alin. (1) Cod penal (în redacția Legii penale nr. 985 din 18.04.2002, publicat la 14.04.2009) - *săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor*, însă urma a ține cont de circumstanțele de fapt stabilite de instanța de fond în raport cu starea de fapt indicată în ordonanța de punere sub învinuire a cet. Gurău Corneliu din

22 februarie 2013 și în rechizitoriu întocmit în iunie 2013 (f.d.143-145, 226-227, vol. IV), potrivit cărora „*Tot el, la 24.07.2010 pe la orele 15⁰⁰, de comun acord cu inspectorii Secției Poliției Criminale a CPR Călărași, Andrei Trifan și Zagorodnii Mihail, în același scop al facilitării întoarcerii unei datorii în sumă de 4200 dolari SUA tatălui prietenului său Rusu Ion Dumitru, fără a-i fi înmănată Alionei Simonov o citație de a se prezenta în modul prevăzut de lege la CPR Călărași, au obligat-o forțat pe ultima și concubinul ei Malai Mihai să meargă cu ei la CPR Călărași în scopul influențării și determinării acesteia să achite presupusa datorie în sumă de 4200 dolari SUA în favoarea lui Rusu Ion Dumitru.*

În continuarea realizării intențiilor lor infracționale, la inițiativa inspectorului SPC a CPR Călărași, Zagorodnii Mihail, fiind însoțit de Inspectorul superior pentru cazuri excepționale al Direcției poliției criminale a DGSO DP a RM, Corneliu Gurău și Rusu Ion Ion, au dus-o pe Simionov Aliona în biroul de serviciu a acestuia din incinta CPR Călărași, unde pe parcursul a 3 ore Zagorodnii Mihail împreună cu Corneliu Gurău intenționat aplicând constrângerea psihică față de aceasta, amenințând-o cu privarea de libertate în izolatorul de detenție provizorie al CPR Călărași, au determinat-o să restituie suma de 1500 dolari SUA, fiind consemnată în acest sens o recipisă de către Simionov Aliona, fiindu-i cauzat în rezultatul acțiunilor abuzive a persoanelor cu funcție de răspundere o daună considerabilă.”

De asemenea, Colegiul lărgit consideră necesar să atragă atenția și asupra ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a învinutului Trifan Andrei, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. c) Cod penal, datată cu 23 martie 2013 (f.d.186-187, vol. IV), precum și asupra ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a învinutului Zagorodnii Mihail, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 166/1 alin. (2) lit. c) și e) Cod penal, datată cu 26 martie 2013 (f.d.174-175, vol. IV), în ambele, fiind constatat faptul că: „*A doua zi, la 24.07.2010, aproximativ pe la orele 14.00-15.00 min. colaboratorul de poliție Corneliu Gurău...i-a determinat pe inspectorii poliției criminale ai CPR Călărași, Mihail Zagorodnii și Andrei Trifan de a se deplasa împreună cu el și I. Rusu în sat. XXXXX la domiciliul A. Smirnov în vederea influențării acesteia de a-i achita datoria de 4200 dolari SUA familiei Rusu.*

Tot atunci, toți împreună s-au deplasat în localitatea dată și întrând abuziv în gospodăria cet. Tamara Malai, unde locuiește temporar A. Smirnov și legitimându-se că sunt colaboratori ai poliției, au obligat-o pe ultima forțat să meargă cu ei la CPR Călărași, în scopul purtării unor discuții privitor la cazul dat.

La CPR Călărași, colaboratorii M. Zagorodnii și C. Gurău, în prezența lui I. Rusu au condus-o pe A. Simionov în biroul de serviciu al primului și timp de aproximativ trei ore ținând-o ilegal în biroul dat o amenințau cu privarea de libertate în IDP al CPR Călărași în condiții inumane și degradante.

Urmare a influenței psihologice și amenințărilor expuse, în aceeași zi A. Simionov s-a deplasat la domiciliul său în sat. XXXXX împreună cu aceiași C. Gurău, M. Zagorodnii și I. Rusu și i-a transmis ultimului suma de 1500 SUA, adică o parte din datoria vizată.”

Totodată, analizând conținutul declarațiilor date de către partea vătămată A. Simionov la faza de urmărire penală la 23 august 2012 (f.d. 23-26, vol. IV) cu cele declarate în ședința de judecată în instanța de fond la 13 martie 2017 (f.d.247-251, vol. V), Colegiul lărgit constată divergențe, care nu au fost elucidate de instanțele de

fond, or, la faza de urmărire penală, partea vătămată a declarat că, colaboratorul de poliție din mun. Chișinău (Corneliu Gurău) i-a cerut să restituie datoria față de Rusu Valentina, amenințând-o că va fi închisă, iar în ședința de judecată la întrebările procurorului a răspuns că: *„Zagorodnîi cu Cornel mă amenințau să restitui banii”, „Am întrebat dacă se poate să plec, însă Zagorodnîi mi-a spus că nu plec pînă nu achit banii.”*, *„Cînd am dat banii lui Zagorodnîi 1500 dolari, au am semnat o hîrtie.”*, *„Nu știu ce a făcut Zagorodnîi după asta cu banii”*. (f.d.249 verso)

La fel, se atestă și declarațiile părții vătămate Malai M., date în ședința instanței de apel: *„Zagorodnîi a spus că dacă nu mergem cu el o să ne cătăie cu bobicu”* (f.d.129, vol. VI).

Nu este clară poziția instanței de apel, care, făcând referire la declarațiile părților vătămate referitor la Zagorodnîi, a constatat că prin aceste declarații este demonstrată vinovăția inculpatului Gurău Corneliu (f.d.159, vol. VI), precum și expunerea în motivarea soluției sale: ***„La urmărirea penală cît și în instanță, în special martorul M. Zagorodnîi urmărind scopul de a se autoapăra, a declarat că a intervenit în soluționarea cazului dat, avînd la examinare plîngerea lui Ion Rusu, însă, fiind ridicată și examinată fișa de evidență a înregistrării plîngerilor la CPR Călărași, s-a stabilit, că la 25.07.2010 acesta a înregistrat în cancelaria CPr Călărași plîngerea lui Ion Rusu cu data din urmă, adică cu 23.07.2017. În cadrul examinării materialelor cauzei, acuzatorul a atras atenția instanței la faptul dat, corecția efectuată în fișa respectivă unde cifra 5 de la data de 25 a fost modificată în 3, transformînd-o în data de 23. De asemenea, fiind întrebat Zagorodnîi Mihail cu ce ocazie i-a înmînat citație A. Simionov, cu statut de „pârât”, și cu ce ocazie s-au implicat în examinarea unui litigiu civil examinarea căruia ține de competența instanței de judecată, el a oferit un răspuns evaziv.”***

Astfel, Colegiul penal lărgit a stabilit contradicții esențiale în constatările înfăptuite de către prima instanță a circumstanțelor de fapt raportate la circumstanțele de drept și probele examinate și analizate în textul hotărârii, divergențe ce nu au fost înlăturate de către instanța de apel, care le-a repetat.

De asemenea Colegiul penal lărgit atrage atenția și asupra faptului, că încadrînd acțiunile inculpatului în baza prevederilor art. 328 alin. (1) Cod penal nici prima instanță și nici instanța de apel n-a constatat și n-a argumentat concluziile sale cu privire la faptul, că în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului acesta a cauzat *daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor*, deoarece noțiunea de „daune în proporții considerabile” este clar definită în prevederile art. 126 alin. (2) Cod penal.

Din considerentele menționate, Colegiul lărgit conchide că soluția adoptată de către instanța de apel este contrară prevederilor legale, astfel, instanța de apel, judecînd cauza dată, a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, la care se face referire în recurs, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, deci există temeiul de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul lărgit consideră necesar a casa total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2018, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile legale.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor indicate în apelul declarat, să cerceteze, să verifice și să aprecieze profund probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

9. În conformitate cu art. 434, art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului Gurău Corneliu, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2018, în cauza penală în privința lui **Gurău Corneliu** XXXXX, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțată integral la data de **28 martie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Boico Victor